

Paraules

Número 8

Any II

setembre-novembre del 2002

publicació gratuïta

Edita

Edicions Cristianes Bíbliques
(associació no lucrativa inscrita en la
Direcció Gral. de Dret i d'Entitats
Jurídiques, Dept. Justícia, Generalitat
de Catalunya, Secció 1ª, nº 16.762).

Domicili

Sant Ramon, 7

08440 Cardedeu

Apartat 104

08450 Llinars del Vallès

Apartat 10.053

08080 Barcelona

Telèfon: 938.418.792

correu-electrònic:

amm.ecb@teleline.es

Editorial

Fa unes setmanes, van diagnosticar una malaltia molt greu a una persona molt propera a mi; una d'aquestes malalties "lletges", que fan por només de sentir el seu nom. Gràcies a Déu, la medicina ha avançat força, i sovint malalties que fa uns anys eren de mal pronòstic, ara disposen de tractaments que donen bons resultats, encara que de vegades són llargs i agressius. En moments com aquests és quan ens adonem de la gravetat de certes malalties, i com de dur és viure aquestes situacions.

Un fet semblant és el que ha succeït amb el tristament famós atemptat a les Torres Bessones de New York. Tot i que ja fa més d'un any d'aquests fets i es van produir molt lluny de casa nostra, els mitjants d'informació ens han fet descobrir com els ciutadans dels Estats Units, d'una manera sobtada, es van adonar de la realitat tràgica del terrorisme.

Fets com aquests ens porten a reflexionar sobre la importància que donem a algunes coses que potser no són tant importants, i com sovint n'infravalorem d'altres que són més importants.

Paraules com les següents es mostren, aleshores, amb tota la seva saviesa: "No us desficiu per la vostra vida, què menjareu i que beureu, ni pel vostre cos, amb què us heu de vestir. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos més que el vestit?... No us desficiu doncs pel demà, perquè el demà ja portarà el seu defici. Cada dia en té prou amb el seu mal". Les va dir Jesús, en l'anomenat *Sermó de la Muntanya*. Ell ho va dir per ajudar-nos a entendre que sovint tenim la nostra escala de valors equivocada, i que quan ens adonem d'això, moltes vegades és massa tard.

Déu vol que gaudim de la vida. Déu vol que gaudim de les coses que tenim, enlloc de viure preocupats per tot allò que no tenim. Déu vol que gaudim de les bones coses de la vida, moltes d'elles d'una gran senzillesa, com poder veure un rostre estimat o sentir una veu amiga.

Déu vol ser el nostre Pare, i vol tenir cura de nosaltres. Això és un dels ensenyament que Jesús va donar a aquells que l'escoltaven. Per aquesta raó va fer la invitació: "Cerqueu primer el regne de Déu i la seva justícia, i totes aquestes coses us seran afegides". I, "perquè, ¿quin profit en trauria l'home si guanyés el món sencer però perdés la seva ànima?".

La persona de la que parlava al principi, em comentava que a partir d'ara pensava donar més importància a estar amb el seu fill i el seu marit, que fins ara havia donat. I, certament, és una bona i sàvia decisió. Però, a més de gaudir de les bones coses de la vida, també cal que pensem en el futur de la nostra ànima, i arribar a conèixer a Déu com el nostre Pare ara i aquí, per poder gaudir de la seva cura aquí i per l'eternitat.

Antoni Mendoza i Miralles

Les excuses dels homes i les respostes de Déu (primera part)

Un home ric va convidar molts amics a un gran sopar, però no en va venir cap. Tots es van excusar, perquè no volien anar-hi. Les excuses eren del tot absurdes. El primer va dir que havia comprat un camp i havia d'anar a veure'l. Per què tantes presses? Un altre va dir que acabava de comprar uns bous i havia d'anar a provar-los. Per què no deixar que els animals descansessin aquella nit? Una tercera persona va dir que s'acabava de casar i no podia anar. Per què no hi anava amb la seva dona?

Aquesta història de la Bíblia la trobem a l'Evangeli segons Lluç, capítol 14, i versicles 15 a 24. Ens ensenya quelcom sobre Déu i nosaltres mateixos. Amb un gran cost, Déu va preparar un gran sopar pels pecadors que mereixien anar a l'infern. Aquesta és la història de l'Evangeli (que vol dir "bones notícies"). Déu no exclou a ningú en la seva invitació (Marc 16:15), tothom pot anar al Senyor. Milions ja ho han fet i encara hi ha lloc per a molts més.

Algunes persones pensen que essent cristianes no tindran gaire joia; que compartir l'Evangeli porta tristesa en lloc d'alegria. Però en aquesta història la invitació era a una festa o gran sopar, no a un funeral. Mateu ens diu que eren unes bodes, un moment de moltíssima alegria (Mateu 22:2).

Veurem algunes excuses que es posen per no acceptar la invitació de l'Evangeli, excuses que són semblants a les de la història que acabem de descriure.

Mai no he fet mal a ningú

Vols dir que mai has tingut un mal pensament, ni has mentit, ni has provat d'enganyar ningú? Has estimat Déu amb tot el teu cor, ànima, força i ment? Has estimat els altres, com a tu mateix? Aquesta és la perfecció que Déu requereix (Lluç 10:26 a 37). És clar que, ningú no pot viure una vida tan perfecta.

Has d'admetre que has pecat i Déu diu que l'ànima que pequi morirà (Ezequiel 18:4), i que "la paga del pecat és la mort" (Romans 6:23). Per tant, ¿per què no prens el teu lloc com a perdut i vençut davant els ulls de Déu i deixes d'excusar-te o mirar d'amagar els teus pecats? No pots amagar-los a Déu.

Giraré full i començaré de nou

Encara que poguessis simplement girar full i començar una altra vegada, ¿què hi ha dels pecats d'abans? A un nen, a l'escola se li va abocar tinta sobre la pàgina d'un llibre. Ràpidament va passar la pàgina i va pensar d'anar amb més cura la propera vegada. Però la taca encara hi era i quan la va veure la mestra, el va castigar.

Ja sigui per descuit, per emborratxarse, per malparlar, per mentir, o d'altres hàbits dolents, en girar full no podras treure mai la desobediència passada. No pots només reformar-te i oblidar el passat. El Senyor Jesús va dir: "Us cal néixer de nou" (Joan 3:3 a 7). Has d'esdevenir una "nova creació" en Crist Jesús.

Déu és massa misericordiós per castigar els pecats

Satanàs prova de fer creure la gent que Déu no enviarà ningú a l'infern; si més no, durant molt de temps. Déu és misericordiós, però alhora és sant i just, i mai podrà ser misericordiós en contra de la seva justícia. Ell és pacient, però de cap manera "no deixarà sense càstig el culpable" (Èxode 34:7).

Déu pot perdonar els pecadors culpables només a través de la sang de Jesu-Crist. El que es nega a acceptar la vida eterna rebent al Senyor Jesús com el seu salvador, "habitarà en les flames eternes" (Isaïes 33:14). Al llibre de l'Apocalipsi ens diu: "I el qui no va ser trobat escrit en el Llibre de la Vida va ser llançat al llac de foc" (Apocalipsi 20:15). I a l'Evangeli de Joan: "El qui creu en el Fill té vida eterna, però el que desobeeix el Fill no veurà la vida, sinó que la ira de Déu queda damunt d'ell" (Joan 3:36).

Si la persona fa el millor que pot, se salvarà

Pots dir sincerament que sempre has fet el millor que has pogut per Déu? ¿No t'ha passat sovint que has fet allò que no havies de fer, i has deixat de fer el que sabies que havies de fer? Un sol pecat és suficient per condemnar-te. Déu diu que "tots nosaltres ens vam esgarriar com ovelles" (Isaïes 53:6), i que "no hi ha qui faci el bé, ni un de sol" (Psalm 14:3). Has d'admetre davant Déu que estàs perdut, que ets un pecador impotent. Has de deixar de provar de

guanyar-te la salvació, i acceptar el regal de Déu, creient en Crist: “Al qui no treballa, però creu en aquell que justifica l’impiu, la seva fe li és comptada com a justícia” (Rm 4:5).

No són suficients les bones obres?

Quan se li diu a la gent que Déu salva per gràcia, “per mitjà de la fe” i que

“no ve d’obres, a fi que ningú no se’n gloriï” (Efesis 2:8 i 9), pensen que això voldria dir que els cristians no creuen en les bones obres. Això és un error. La Bíblia ens mostra que una persona que no ha estat salvada, no pot agradar Déu amb les seves bones obres; però que en el moment que la persona és salvada, tot canvia.

Les bones obres s’edifiquen sobre la base de l’amor i la fe en el Senyor Jesu-Crist. Una vegada has cregut en el meravellós amor de Déu manifestat en el Senyor Jesús estaràs content de treballar per a ell en agraïment pel que ell va fer per tu.

Relotges universals...

“I Déu digué: Que hi hagi llumeners en l’expansió dels cels per separar el dia de la nit, i que siguin per senyals i estacions i dies i anys; i que siguin per llumeners en l’expansió dels cels per il·luminar sobre la terra; i fou així- I Déu va fer els dos grans llumeners, el llumener gran per governar el dia, i el llumener petit per governar la nit. I també va fer els estels” (Gènesi, capítol 1, versicles 14- 16).

Déu va establir un rellotge al cel durant el dia, el Sol; i un altre per la nit, la Lluna, acompanyada dels estels. Aquestes llumeneres creades per Déu, i establertes al cel, ens indiquen els grans períodes de temps de la Terra: el dia, la nit, els mesos, les estacions i els anys. Aquests rellotges universals ens indiquen que cada cosa ha d’estar en el seu lloc, i que ha de tenir el seu temps. Hi ha un moment oportú i un temps per a cada

cosa en aquest món: un temps per a néixer, i un temps per morir; un temps per plantar, i un temps per a arrancar, un temps per enrunar, i un temps per construir; etc. No hi ha cap dubte que el Sol i la Lluna marquen el ritme de les activitats humanes, i no podem alterar-ho sense greus conseqüències: si és el temps de sembrar no podem recollir la collita; si és el temps de dormir, no podem treballar.

Es convenient, i assenyat no deixar de costat les oportunitats que ens dona cada dia, cada mes i cada any. Els temps passa en un tres i no res, i quan ens adonem el temps ja ha passat. Avui és el dia d’acceptar la salvació que Crist ens ofereix, ara és el moment adient. Demà pot ser massa tard, no podem fer tornar el temps enrera.

OFERIMENT PER ALS LECTORS DE Paraules

NOVETAT

- *La Salvació i els dubtes d’algunes persones*, un llibret que vol aclarir interrogants sobre la Salvació a la llum de la Bíblia.
- *Un Nou Testament*, la segona part de la Santa Bíblia.
- *Preguntes Fonamentals*, un llibret de vol donar resposta a les preguntes bàsiques sobre Déu i la nostra relació amb ell.
- *Jesucrist*, una introducció a l’estudi de la seva persona, obra i promeses.
- *Evangelí segons Joan*, la biografia que l’apòstol Sant Joan va escriure sobre Jesu-Crist.
- Participar en un estudi bíblic sobre la Vida de Jesu-Crist, a l’Evangelí segons Joan.
- Informació sobre

Nom:

Adreça:

Població: C.P.:

Telèfon:

Introducció a la lectura de la Bíblia

¿PER QUÈ HEM DE LLEGIR LA BÍBLIA?

El manament de Déu és: «Terra, terra, terra, escolta la paraula de Jahveh!» (Jeremies 22:29).

La *naturalesa* ens parla del poder i de la saviesa del Creador. La *consciència* n'és testimoni de la justícia de Déu, però està entenebrida pel pecat.

Ni la una ni la altra ens donen respostes a les innombrables preguntes que ens fem. La Paraula de Déu –LA BÍBLIA– és la revelació que Déu ens ha donat d'Ell mateix i dels Seus camins. Déu no va voler revelar-se solament per mitjà de la Seva creació, sinó que es complau en manifestar-nos qui es Ell, a fi que el coneguem, a fi que puguem tenir joia en Ell i glorificar-lo, que compreguem la Seva grandesa, la seva saviesa i el seu amor. Déu no és un ésser llunyà i indiferent: Ens estima i ens vol fer fills Seus.

La Bíblia és la revelació suprema de Déu, el mateix que el fonament de la fe (Romans 10:17; 1 Tessalonicencs 2:13).

¿QUI POT COMPENDRE LA BÍBLIA?

¿Les persones intel·ligents? Heus ací el que ens diu el Crist respecte a això: «En aquella ocasió Jesús va respondre i digué: «Et dono gràcies Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i als entesos, i les has revelades als infants» (Mateu 11:25).

L'apòstol Pau escriu: «Déu, ¿no ha fet tornar neciesa la saviesa d'aquest món? Perquè, com que en la saviesa de Déu el món, per mitjà de la saviesa, no va conèixer Déu, va plaure a Déu de salvar els creients per mitjà de la niciesa de la predicació» (1 Corintis 1:20-21).

La Bíblia s'adreça a:

- *els nens*: «I que des d'petit coneixes les Sagrades Escripures, les quals et poden fer savi per a la salvació per mitjà de la fe en Crist-Jesús» (2 Timoteu 3:15).

- *els adults*: «El llibre d'aquesta llei no s'apartarà de la teva boca, i hi meditaràs de dia i de nit, a fi que observis de fer segons tot el que és escrit en ell; perquè llavors faràs prosperar el teu camí, i tot t'anirà bé» (Josué 1:8).

I si algú la menysprea: «Els savis estan avergonyits, tenen por i estan atrapats; heus aquí, han rebutjat la paraula de Jahveh, i quina saviesa els pot quedar?» (Jeremies 8:9).

André Espic (traducció: S. Escuin)

Visiteu-nos o escriviu a:

*Casa pastoral
(Església Cristiana Bíblica)
Sant Ramon, 7
08440 Cardedeu*